

maatte danne en kommunal Sindsfygeanstalt ved Siden af dem, som den benytter i Fællesskab med det øvrige Land, og saaledes vilde den komme til at staa maaske ikke lidet uheldigere ved at modtage det Tilbud, som tilsyneladende ser fordelagtigt ud, idet Staten da skulde udrede det Understud, som Kjøbenhavn hidtil har havt ved sit Sindsfygevæsen, og som har været ret betydeligt. Det forekommer mig derfor, at det efter Forholdets Natur og efter Bestaffenheden af det Tilbud, som er gjort, kan betragtes som lidet rimeligt, at Kjøbenhavn vil gaa med i dette Fællesskab. Der er jo imidlertid tilstaaet en Betænkningstid af 10 Aar, saa at man ikke kan vide, hvorledes Forholdene ville forandre sig til den Tid. Men i det Hele maa jeg anbefale Lovforslaget. Paa den ene Side indføres der en simplere og rimeligere Udbredelse af Udgifterne, og det kan, forekommer det mig, ikke negtes, at Ingen, heller ikke Kjøbenhavn, egentlig kommer til at staa uheldigere efter denne Ordning, end det stod før den.

Matzen: Det kan ikke være Andet end med en vis Tilfredsstillelse at man hilser det foreliggende Forslag, som er naaet til os, thi det har jo havt den eneste heldige Skjæbne, at være undsluppet fra det Sted, hvor saa mange af dets gode og fortræffelige Kammerater findes indeluktede. Men saaledes, enligt som det nu er, har det dog sin Betydning, idet dette Forslag, naar det nu bliver vedtaget her og stadfæstet af Hs. Maj. Kongen og gaar ud som gjældende Lov over Landet, vil kunne bringe Bud rundt omkring, saaledes at det kan nedslaa en Række af de falske Paastande, der Gang efter Gang gjenføres over Landet med en Styrke, som man maa forundres over. Det vil for det Første vise, at det ikke er sandt, at de Lovforslag, som Regjeringen forelægger, ikke due; her have vi et Forslag saa godt og saa gavnligt, sigtende til et saa humanit Formaal og formet paa en saa tilfredsstillende Maade, at selv Modstanderne ikke have været i Stand til at finde Anker og Klager over det, men have fremmet det, saaledes som det foreligger. Tror man nu virkelig, at den Regjering, som har været i Stand til at fremlægge et saadant Forslag, ikke skulde kunne være i Stand til at fremlægge andre lignende? Jo! Jeg

figer: Lad os blot komme til at behandle de Forslag, der foreligge, saa skal det vise sig, at det er gode, gavnlige Forslag, at det er urigtige Paastande, der fremsættes mod de Lovforslag, som denne Regjering fremsætter, at de ikke due. Og saa er der en anden Paastand, hvormom ogsaa dette Lovforslag kan bringe Bud, og som er urigtig fra først til sidst, og det er den, at det ikke er muligt for Repræsentationen at blive enig med denne Regjering om Lovforslag. Her er et Lovforslag, som man er bleven enig om. Det viser sig altsaa, at naar man blot vil tage fat paa Sagerne og arbejde og behandle dem, saa er der Intet i Veien for at blive enig med denne Regjering, saa kan man tage Forslagene ganske som de foreligge endog saa. Altsaa det viser Forslaget. Naar man paa staar, at alle de andre, som ligge indeluktede, ikke due, saa have vi her, siger jeg, et, som indeholder Bevis paa, at de ere gode og gavnlige Forslag, som, naar man blot vil behandle dem, kunne fremmes til Held for Samfundet. Og saa er der en tredje Ting, som det viser, og det er, at om man endog saa nok saa meget stiller sig paa det Standpunkt ikke at ville fremme Noget, om man endog saa nok saa meget vil holde Udviklingen staaende, forhindre Reformers Fremkomst, nytter det ikke Noget; der er Noget, der er stærkere end denne Villie til at bringe Stilstand tilveie overalt, og det er selve Forholdenes Krav. De ville føre til, at saa en og saa en anden Reform slipper igennem, og saa er der det Gode ved de Reformers, at det kun er saadanne, som man er forvisset om, at Alle kunne være enige i ere gode og gavnlige Foranstaltninger, saadanne Foranstaltninger, som nu dette Lovforslag netop gaar ud paa at gennemføre. At Drettelsen af en Sindsfygeanstalt afhjælper et dybtfølt Savn, er jo Noget, som tilfulde er oplyst, og dette Lovforslags Fremlæggelse viser, hvorledes Regjeringen følger med, har sin Opmærksomhed henvendt paa Samfundets Krav, er rede til at afhjælpe dem og tillige veed at gjøre det paa en Maade, saa at selv Oppositionen maa anerkjende, at der ikke er Noget at indvende mod det Forslag, som den fremlægger. — Men i Følge dermed gaar saa en anden Reform; man maa ikke blot hilse Forslaget velkommen i Humanitetens Navn; der er tillige en finantfiel Reform, som gaar i